

GAZETA KUJAWSKA

ORGAN MIĘDZYPARTYJNY STRONNICTW POLITYCZNYCH

Nr. 55 — Rok I.

Włocławek, czwartek 7 marca 1946 roku.

Cena 2 złote

Indonezja i Indochiny

Japońscy imperialiści mieli sprzyjające warunki dla oglupiania podbitych narodów, czasowo okupowanych krajów. Do tego przyczyniał się poważnie dawny system kolonialny w krajach południowo-wschodniej Azji. Japończykom — szczególnie w początkach — udało się osłupić narody kolonialne stwarzaniem znanych iluzji „szerokiej autonomii“, miejscowych „rządów“ i t. d.

Specjalnie da się to odnieść do Indonezji i Indochin, gdzie ludność miejscowa przy francuskim i holenderskim panowaniu była pozbawiona wszelkich swobód. System grabieży i gwałtów japońskich szybko zdyskredytował w oczach ludności demagogiczne hasła, wywołał nienawiść i popchnął narody południowo-wschodniej Azji do walki z okupantami. Rozpoczynając walkę z okupantem narody kolonialne ani na chwilę nie dopuszczały myśli o niemożliwości powrotu takiego systemu rządów kolonialnych, jaki egzystował przed wojną.

Po upadku japońskiego imperializmu narody kolonialne południowo-wschodniej Azji przystąpiły do realizacji swych nadziei. Lecz dążenie narodów do swobody i niezależności napotkało poważne przeszkody.

W Indochinach już w 1941 r. powstała Liga Niepodległości. Na długo jeszcze przed upadkiem Japonii 1 stycznia 1944 roku Liga zadeklarowała utworzenie międzynarodowego frontu Annamitów, Chińczyków i Francuzów skierowanego przeciw Japonii. W trudnych warunkach okupacji japońskiej Liga dowodziła walką podziemną.

W momencie wysadzania na teren Indochin wojsk sojuszniczych, w kraju gdzie jeszcze stacjonowały japońskie siły zbrojne, istniał już opierający się na masach narodowy republikański rząd.

W Indiach holenderskich rozgromienie Japonii także zapoczątkowało ruch narodowy przede wszystkim na Jawie. Po upadku Japonii na Jawie powstał indonezyjski rząd, który zadeklarował swoją gotowość walki o całkowitą niepodległość kraju.

Wojska sojusznicze lądujące w Batawii i Sajgonie nie napotkały najpierw na opór. Desant był traktowany przez ludność jako stosujący się do deklaracji Dowódców Alianckich, że wojska wkraczają wyłącznie dla rozbrojenia i ewakuowania japońskich sił zbrojnych. Jednakże władze okupacyjne niezupełnie dotrzymały słowa. Dowódca angielski, lord Mountbatten, wydał rozkaz zabraniający miejscowym władzom rozbrajania Japończyków i naogół nie rozbrojono świadomie całego szeregu

Franco chciał przystąpić do osi

stwierdzają dokumenty opublikowane przez U. S. A.

WASZYNGTON, 6. 3. Prezydium departamentu zagranicznego Stanów Zjednoczonych opublikowało księgę, zawierającą rewelacyjne dokumenty o współpracy generała Franco z Hitlerem.

W czerwcu 1940 roku generał Franco wysunął pewne warunki pod adresem Mussoliniego i Hitlera, po wypełnieniu których obiecywał przystąpienie do wojny po stronie państw tak zwanej osi.

Zobowiązywał się on walczyć przeciwko państwom sojuszniczym wzmian za:

1) Oddanie Hiszpanii Marokka Francuskiego i części Algieru. W czasie rozmów na ten temat zaznaczył, że jest możliwość zdobycia Gibraltaru w przeciągu 24 godzin, o ile by nastąpiło ściśle współdziałanie Niemiec, Woch i Hiszpanii.

2) Hiszpania miała otrzymać Rio del Oro, położone w Afryce zaehod-

niej i posiadłości nad zatoką Gwinejską. Miało się to stać kosztem uszczerplenia terytoriów Francji.

3) W okresie wojny generał Franco żądał pomocy wojskowej i gospodarczej dla Hiszpanii.

Rokowania te zawisły w próżni wobec tego, że sprawa pomocy wojennej i gospodarczej ofiarowywanej przez państwa osi okazała się niewystarczająca.

Wielka Brytania sprzeciwia się przekazaniu sprawy Hiszpanii Radzie Bezpieczeństwa

LONDYN, 6. 3. Agencja Reutera donosi, że Rząd Wielkiej Brytanii odmówił propozycji Francji, według której sprawa Hiszpanii powinna być przekazana Radzie Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Nota rządu brytyjskiego w tej sprawie została doręczona francuskiemu ministrowi spraw zagranicznych Bidauld przez brytyjskiego ambasadora w Paryżu Duff Coopera.

przyszłości Niemiec

PARYŻ, 5. 3. Oficjalnie podano do wiadomości, iż rząd francuski zwrócił się do rządu Wielkiej Brytanii, Stanów Zjednoczonych i Związku

Radzieckiego z propozycją odbycia konferencji celem omówienia zagadnień związanych z przyszłością Niemiec.

Przed rozwiązaniem Armii Andersa

LONDYN, 6. 3. W kołach politycznych utrzymuje się, że Anders został wezwany do Londynu, gdzie otrzyma od ministra spraw zagranicznych W. Brytanii Bevena i ministra wojny Lonsona rozkaz przeprowadzenia demobilizacji II korpusu.

W połowie marca roku bieżącego odbędzie się plebiscyt wśród żołnierzy polskich w sprawie powrotu do kraju. Powrót ich ma nastąpić po przeprowadzeniu demobilizacji.

Ujęcie N. S. Z.-tów we Wrocławiu

WROCLAW, 6. 3. We Wrocławiu nastąpiło starcie Milicji Obywatelskiej z członkami bandy NSZ-tów.

W czasie walki jeden z nich został

zabity, dwóch zaś ujęto. Aresztowani zeznali, że byli oni resztkami bandy NSZ, którą uprzednio władze rozbiły.

jednostek japońskich sił zbrojnych, co jest źle widziane przez miejscowe władze narodowe jako wymierzone przeciwko ruchowi niepodległościowemu. Już z początku dowódca angielskich sił zbrojnych w Indochinach zarządził w Sajgonie pozostawienie 5 tys. żołnierzy japońskich i 2 tys. oswobodzonych francuskich żołnierzy, jako załogę dla utrzymania porządku w mieście. 23 października francuskie wojenne władze aresztowały wszystkich przedstawicieli narodowego rządu w Indochinach. Oczywiście, że taka taktyka władz okupacyjnych angielskich wywołuje rozgoryczenie miejscowej ludności w Indochinach.

Znaczenie wypadków w Indochinach i Indonezji daleko wykracza poza ramy tych krajów. Ruch ten znajduje oddźwięk i podporę wśród demokratycznych środowisk całego świata. W Australii robotnicy portowi odmawiają załadunku broni i żywności dla wojsk alianckich w Indochinach i Indonezji.

W Nowej Zelandii robotnicy w dokach przyłączyli się do robotników Australii. W Nowym Jorku Związek

Zawodowy robotników portowych ogłosił rezolucję antyholenderską, a wielotysięczny miting robotniczy żądał od prezydenta Trumana rozpatrzenia sprawy wyjazdu do Indochin 15 tys. holenderskich marynarzy uczących się w Stanach Zjednoczonych.

W Indiach holenderskich kapitał angielski od dziesięcioleci zajmuje kluczowe pozycje. Te pozycje ubezpieczone były mocnym politycznym sojuszem anglo-holenderskim. Jednak już w przeddzień drugiej wojny światowej Anglia musiała liczyć się z kapitałem amerykańskim przenikającym do Indonezji (nafta i kauczuk). Dlatego to kapitalistyczne sfery angielskie tak są mocno zainteresowane polityką na Dalekim Wschodzie.

W Indonezji ruch narodowościowy rozszerza się z Jawy i na inne wyspy archipelagu. Na Jawie przybiera on coraz ostrzejszy charakter. Charakterystyczne jest, że zjazd, który odbył się w listopadzie w Bandungu na którym było 200 delegatów, został otwarty przez wicepremiera rządu narodowego Muhameda Hatta, który nie godzi się z poglądami pokojowe-

go zdobywania niepodległości. Zjazd opracował program żądań podany do wiadomości władz sojuszniczych. Żądania są następujące: wycofanie wojsk holenderskich, uznanie rządu narodowego, likwidacja holenderskiej administracji i ograniczenie funkcji wojsk sojuszniczych przez rozbrojenie japońskich sił zbrojnych. Zjazd potwierdził odrzucenie przez Indonezję holenderskich propozycji wykluczających niepodległość.

W ten sposób przedstawia się narodowo-niepodległościowy ruch w Indochinach i Indonezji. W swojej walce o wolność narody te liczą na pomoc innych milujących wolność narodów. W jednym ze swych apelów Liga wypowiada wiarę w pomoc Chin i Stanów Zjednoczonych. Narazie za wcześnie jest przepowiadać, jaki wezmą obrót wypadki w dwóch największych i najbogatszych kolonialnych krajach południowo-wschodniej Azji. Nie ulega wątpliwości, że druga wojna europejska, rozbiście fašyzmu i zwycięstwo demokracji wyłobity głęboki ślad w świadomości tych narodów. Powrót do dawnych form staje się niemożliwy. Dep.

Sprawa wyborów w Grecji

ATENY, 6. 3. Agencja Reutera z Aten donosi, że grecki minister propagandy oświadczył, iż sprawa wyborów znajduje się na martwym punkcie.

Jedynym wyjściem w tej sytuacji byłoby — zdaniem ministra — utworzenie rządu koalicyjnego, w skład którego weszłyby wszystkie partie.

Nowy prezydent Finlandii

HELSINKI, 6. 3. Prezydentem Finlandii wybrany został na miejsce Mannerheima dotychczasowy premier rządu fińskiego John Pasi-Kivi.

